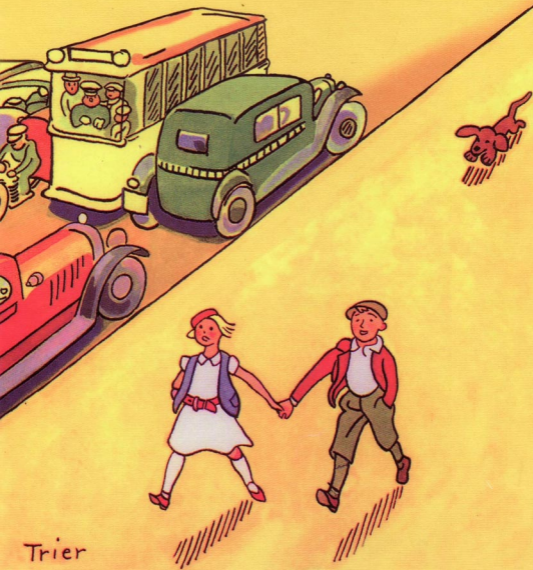

Erich Kästner

Lienka a Anton

Trier

Vydavateľstvo
Spolku slovenských spisovateľov

Erich Kästner

Lienka a Anton

Vydavateľstvo
Spolku slovenských spisovateľov

Pünktchen und Anton
Text by Erich Kästner, illustrations by Walter Trier
Copyright © Atrium Verlag AG, Zürich 1935
Translation © 2012 by Iva Vranská Rojková
Slovak Edition © 2012 by Vydavateľstvo
Spolku slovenských spisovateľov, spol. s r. o., Bratislava
e-mail: vsss@stonline.sk, <http://www.vsss.sk>

Realizované s finančnou podporou
Ministerstva kultúry Slovenskej republiky

Die Herausgabe dieses Werkes wurde aus Mitteln des Goethe-Instituts
Bratislava gefördert

Vydanie diela finančne podporil Goetheho inštitút v Bratislave

Vydavateľstvo

Spolku slovenských spisovateľov, spol. s r. o.

Erich Kästner: Lienka a Anton

Z nemeckého originálu Erich Kästner: Pünktchen und Anton,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Atrium Verlag AG, Zürich 1935,
preložila Iva Vranská Rojková

Ilustroval Walter Trier

Zodpovedná redaktorka Ingrid Skalická

Obálku s použitím ilustrácie Waltera Triera navrhla Anna Chovanová

Sadzba Anna Chovanová

Tlač PM Turany

Prvé vydanie

Printed in Slovakia

ISBN 978-80-8061-619-9

Obsah

	Čo najkratší úvod	7
Prvá kapitola:	Lienka hrá divadlo	10
<i>Prvá premýšľačka je</i>	<i>O povinnosti</i>	18
Druhá kapitola:	Anton vie dokonca variť	19
<i>Druhá premýšľačka je</i>	<i>O hrdosti</i>	28
Tretia kapitola:	Bude sa holiť pes	30
<i>Tretia premýšľačka je</i>	<i>O fantázii</i>	38
Štvrtá kapitola:	Zopár názorových nezhôd	39
<i>Štvrtá premýšľačka je</i>	<i>O odvahe</i>	45
Piata kapitola:	Každý sám sebe zubárom	47
<i>Piata premýšľačka je</i>	<i>O zvedavosti</i>	52
Šiesta kapitola:	Deti majú nočnú šichtu	53
<i>Šiesta premýšľačka je</i>	<i>O chudobe</i>	58
Siedma kapitola:	Slečna Zbožná sa opila	60
<i>Siedma premýšľačka je</i>	<i>O vážnosti života</i>	65
Ôsma kapitola:	Učiteľovi Brzdárovi svitne	67
<i>Ôsma premýšľačka je</i>	<i>O priateľstve</i>	73
Deviata kapitola:	Pani Hostovecká zažije sklamanie	74
<i>Deviata premýšľačka je</i>	<i>O sebaovládání</i>	79
Desiata kapitola:	Mohlo by to dopadnúť zle	80
<i>Desiata premýšľačka je</i>	<i>O rodinnom šťastí</i>	85
Jedenásta kapitola:	Riaditeľ Pong sa precvičuje v špehovaní	86
<i>Jedenásta premýšľačka je</i>	<i>O klamstve</i>	91

Dvanásta kapitola:	Mršina si zaslúži desať mariek a zaucho 92
<i>Dvanásta premýšľačka je</i>	<i>O sviniaroch</i> 96
Trinásta kapitola:	Tučná Berta sa oháňa telocvičným kužeľom 97
<i>Trinásta premýšľačka je</i>	<i>O náhode</i> 103
Štrnásta kapitola:	Zašpínené večerné šaty 104
<i>Štrnásta premýšľačka je</i>	<i>O rešpekte</i> 110
Pätnásta kapitola:	Policajt tancuje tango 111
<i>Pätnásta premýšľačka je</i>	<i>O vďačnosti</i> 117
Šestnásta kapitola:	Koniec dobrý, všetko dobré 118
<i>Šestnásta premýšľačka je</i>	<i>O šťastnom konci</i> 124
	Krátky doslov 125

Čo najkratší úvod

Čo som to chcel povedať? Ach, áno, už viem. Príbeh, ktorý vám tentoraz rozpoviem, je mimoriadne pozoruhodný. Po prvé je pozoruhodný tým, že je pozoruhodný, a po druhé tým, že sa skutočne stal. Zhruba pred pol rokom sa objavil v novinách. Aha, zídte vám hneď na um a pomedzi zuby utrúsíte: Aha, Kästner kradol!

Ale on vôbec nekradol.

Príbeh, ktorý vyšiel v novinách, mal maximálne dvadsať riadkov. Bol taký krátky, že ho takmer nik nečítal. Išlo o noticku, čo oznamovala len tolko, že sa toho a toho dňa v Berlíne stalo to a to. Ihneď som vzal nožnice, správu som vystrihol a starostlivo ju odložil do škatuľky s pozoruhodnosťami. Škatuľku na pozoruhodnosti mi Rúť oblepila. Na vrchnáku je vlak s kriklavočervenými kolesami, vedľa neho stoja dva tmavozelené stromy a nad nimi sa vznášajú tri biele oblaky, okrúhle ako snehové gule – všetko z celofánu. No nádhera.

Tým niekoľkým dospelým, ktorí okrem mňa príbeh čítali, určite ničím neudrel do očí. Správu považovali za kus dreva. Prečo za kus dreva? Hneď to vysvetlím:

Keď si malý chlapec prinesie spod sporáka kus dreva a povie drevu „Hijó!“, potom je to kôň, skutočný živý kôň. A keď si starší brat, krútiac hlavou, prezrie drevo a povie mladšiemu „Ved' to nie je žiaden kôň, ale ty si somár“, tak to

vôbec nič na veci nemení. A podobne to bolo s mojou novínovou notickou. Iní ľudia si mysleli: No, je to jednoducho dvadsaťriadková noticka. Ja som však zamrmlal „Hókus-pókus!“, a bola tu kniha.

Rozprávam vám to z istého úplne konkrétneho dôvodu. Keď človek píše poviedky, často sa ho pýtajú: „Hej, vy, a to, čo ste napísali, sa naozaj aj stalo?“ Najmä deti to chcú vždy presne vedieť. Potom sa poťahujete za briadku a robíte si z toho ťažkú hlavu. Niečo z tých príbehov sa naozaj stalo, ale všetko? Nebeháte predsa vždy ľuďom v päťách s notesom v ruke, aby ste do najmenších podrobností stenograficky zachytili, čo povedali a urobili! Lebo keď sa vám to či ono stane, ešte vôbec neviete, že o tom raz napíšete! To je predsa jasné, nie?

Teraz sa však mnohí malí i veľkí čitatelia rozkročia a vyhlásia: „Veľavážený pane, ak sa to, čo ste spísali, nestalo, tak váš príbeh nami ani nehne.“ A tu by som rád odpovedal: Či už sa to skutočne stalo alebo nie, to je fuk. Hlavné, že je historka hodnoverná! Historka je hodnoverná vtedy, keď sa skutočne mohla udiť presne tak, ako bola podaná. Pochopili ste? Ak ste to pochopili, porozumeli ste dôležitému umeleckému pravidlu. A ak ste to nepochopili, tak sa tiež nič nedeje – a týmto sa úvod končí, hurá.

Zo skúsenosti však viem, že niektoré deti veľmi rady čítajú také úvahy ako práve tú s drevom a koňom, skutočné a pravdivé. Iné deti by radšej tri dni nejedli nič iné len ovsenú kašu, než by si trúfli na takéto náročné veci. Boja sa, že by ich malému fajnovému mozočku mohli pribudnúť dáke záviaty. Čo tu narobíte?

Poznám isté východisko. Všetko, čo je v tejto knihe spojené s premýšľaním, vtesnám do krátkych blokov, a muža, ktorý túto knihu vytlačí, poprosím, aby moje „premýšľačky“ vytlačil iným typom písma než samotný príbeh. Premýšľačku má vytlačiť šikmým písmom, presne ako tento úvod. Ak teda uvidíte niečo šikmo vytlačené, môžete to preskočiť, ako by to tam ani nebolo. Jasné? Dúfam, že chápavo prikyvujete.

Čo som to chcel ešte povedať? Ach áno, už viem. Chcel som povedať, že teraz sa už môže príbeh začať.